

عنوان مقاله:

کارکرد تخیل در تقویم عینیت از منظر کانت

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای فلسفی کلامی، دوره 21، شماره 79 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی سلمانی - دانشیار دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

سعید حاج رشیدیان - دانش آموخته فلسفه هنر دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

کارکرد تخیل در تقویم عینیت از منظر کانت علی سلمانی* سعید حاج رشیدیان** تاریخ دریافت: 09/07/1396 | تاریخ پذیرش: 25/12/1397 چکیده کانت معتقد است که یکی از اساسی ترین کارکردهای تخیل، فراهم آوردن عینیت است. نقش تخیل در تقویم عینیت هم شامل احکام متعین شناختی مربوط به فاهمه است و هم شامل احکام تاملی زیبایی شناختی. او همواره تخیل را در ارتباط با اموری همچون فاهمه و خودادراکی نفسانی و شهودهای محض، یا حس مشترک و حکم تاملی قرار می دهد. تخیل در ارتباط با دیگر قوای شناسایی همواره نقش محوری داشته است. این نقش را به سادگی می توان امکان تقویم عینیت دانست. این نوشتار در گام نخست، به مسئله چگونگی تامین عینیت از سوی تخیل در همکاری اش با فاهمه - در نقد عقل محض - خواهد پرداخت و سپس به این سوال خواهد پرداخت که تخیل چگونه در اتحاد با حس مشترک و عمل تامل مطرح شده در نقد قوه حکم فراهم آورنده مرجعی عینی برای آنهاست؛ به گونه ای که بدون آن امکان اعتبار همگانی برای احکام ذوقی- زیبایی شناختی از دست خواهد رفت. سلمانی، علی. حاج رشیدیان، سعید. (1398). کارکرد تخیل در تقویم عینیت از منظر کانت. فصلنامه پژوهش های فلسفی-کلامی. 21 (79) 164.143. <https://10.22091/jptr-pfk.2019.2502.1744>

کلمات کلیدی:

تخیل، فاهمه، خودادراکی، شاکله، عمل تامل، اعتبار همگانی، حس مشترک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/885379>

